

Nhóm thứ nhất nhận được cách điều trị: gây mê, rạch ba vết, chèn ống, lấy sụn, chỉnh sửa các vấn đề của mô mềm, và dùng 10 lít nước muối rửa đầu gối. Nhóm thứ hai được gây mê, rạch ba vết, chèn ống và dùng 10 lít nước muối nhưng không lấy đi sụn. Nhóm thứ ba – nhóm giả – cũng giống hai cách điều trị kia (gây mê, rạch, v.v...) với cùng số thời gian nhưng không có dụng cụ nào được chèn vào đầu gối. Nói cách khác, đây chỉ là một phẫu thuật mô phỏng.

Hai năm sau phẫu thuật, tất cả ba nhóm được kiểm tra mức độ giảm cơn đau và lượng thời gian họ cần để có thể đi lại và leo cầu thang. Kết quả, nhóm được phẫu thuật hoàn chỉnh và được rửa khớp rất vui mừng. Nhưng kỳ lạ thay – đây cũng chính là điều gây xôn xao dư luận – nhóm giả phẫu thuật cũng thấy giảm đau và cải thiện trong việc đi lại. Trước kết luận gây sùng sốt này, bác sỹ Nelda Wray, một tác giả trong nghiên cứu của Moseley, ghi nhận: “Thực tế về tính hiệu quả của thủ thuật mở và rửa khớp đối với bệnh nhân viêm khớp đầu gối mãn tính không có tác dụng gì hơn so với giả phẫu thuật khiến chúng ta đặt câu hỏi liệu 1 tỷ đô-la dùng cho các thủ thuật này có thể được sử dụng tốt hơn không”.

Khi nghiên cứu này xuất hiện vào ngày 11 tháng 7 năm 2002 trên trang nhất của tạp chí y khoa *New England Journal of Medicine*, một số bác sỹ đã phản ứng dữ dội và chất vấn về phương pháp và kết quả nghiên cứu. Bác sỹ Moseley tranh luận rằng nghiên cứu của mình đã được thiết kế và tiến hành cẩn thận. “Các bác sỹ ngoại khoa... thường thực hiện thủ thuật soi khớp sẽ cảm thấy xấu hổ